

بازشناسی تطبیقی دو قاب آینه لاکی حضرت علی و فرزندان، اثر محمد اسماعیل اصفهانی هنرمند دوره قاجار (۱۲۳۰-۱۳۱۰ ه. ق)

الهه پنجه باشی^۱

چکیده

مضامین شیعی جدا از جنبه‌های تاریخی، یکی از نمودهای فن و هنر در دوره قاجار هستند. نخستین جنبه اهمیت این موضوع ماندگاری این آثار و انتقال مضامین شیعی، فرهنگی و هنری در دوره قاجار است. قاب آینه‌ها در دوره قاجار از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده و بخصوص در دوره محمدشاه آثار و اشیا لاکی کوچک رونق گرفته است. به لحاظ سبک هنری محمداسماعیل از هنرمندان اهل فن و مطرح در دوره قاجار بوده است. این هنرمند دو اثر لاکی بامضمون حضرت علی ع و حسنین ع دارد که یکی از آن‌ها گمنام‌تر و ناشناخته‌تر است. به لحاظ بررسی سبک این اثر دارای اهمیت بوده و شناسایی ویژگی‌های آن حایز اهمیت است. هدف از این پژوهش پی بردن به ویژگی‌های مضامین شیعی در آثار محمداسماعیل اصفهانی و بازشناسی آثار او با موضوع واحد حضرت علی ع و حسنین ع است که کمتر مورد مطالعه قرار گرفته است. سؤالات اصلی پژوهش به این شرح است قاب آینه لاکی حضرت علی ع و حسنین ع اثر محمداسماعیل اصفهانی دارای چه ویژگی‌های بصری و دینی بوده است؟ مقایسه دو اثر از هنرمند چه سیر تحولی از سبک هنری هنرمند را نشان می‌دهد؟ تفاوت و شباهت دو اثر با مضمون مشترک در قاب آینه لاکی محمد اسماعیل چیست؟ روش تحقیق برطبق مطالعات کیفی قرار دارد و از حیث روش توصیفی-تحلیلی و روش گردآوری اطلاعات کتابخانه‌ای (اسنادی)

است. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد محمد اسماعیل اصفهانی، هنرمندی توانا در زمینه خلق آثار مذهبی در دوره قاجار بوده است. در مقایسه تطبیقی دو اثر او مشخص می‌شود در اثر اول هنوز تأثیرات غرب و ترکیب آن با هنر ایرانی ساده بوده و دارای ریشه‌های هنر ایرانی است. در اثر نخست قاب آینه از لحاظ شکل و نقش و رنگ دارای تزیینات و نقوش و قاب‌بندی متنوع بوده و از نمونه‌های درخشان دوره قاجار با مضامین شیعی است. در اثر دوم پختگی و مهارت، تأثیرپذیری از هنر روکوکو و غرب دیده می‌شود که با هنر ایرانی ترکیب شده است و نمونه یا موفق و تلفیقی است و نسبت به نمونه اولی کامل‌تر است.

واژگان کلیدی: قاجار، حضرت علی ع، حسنین ع، مضمون شیعی نگاری، محمد اسماعیل اصفهانی، قاب آینه لاک‌ی.

مقدمه

حاکمان دوره قاجار سعی داشتند بیان مذهبی و تاکید بر شیعه گرایی را همچون صفویان، باسلیقه خود در آثار هنرمندان ثبت کنند. یکی از نخستین چیزهایی که در این راستا قابل اهمیت است ثبت مضامین شیعی در آثار هنری متعدد و با توجه به جنبه کاربردی به صورت سفارشی به هنرمندان این دوره است. مقاله حاضر، به بررسی بصری یک قاب آینه مذهبی با تصویر حضرت علی ع و حسنین ع، اثر محمد اسماعیل اصفهانی می‌پردازد که اثری نادر از یک قاب آینه لاک‌ی است که پیوند دین و هنر را در اثری ماندگار می‌کند. مطالعه ویژگی‌های ساختاری، مضمونی فرمی، تزئینی با جزییات در قاب این اثر را متمایز از دیگر آثار این دوره می‌کند. هدف از این پژوهش پی بردن به ویژگی‌های مضامین شیعی در آثار محمد اسماعیل اصفهانی و بازشناسی آن در اثر حضرت علی ع و حسنین ع است. سؤالات اصلی پژوهش به این شرح است قاب آینه لاک‌ی حضرت علی ع و حسنین ع اثر محمد اسماعیل اصفهانی دارای چه ویژگی‌های بصری بوده است؟ تفاوت و شباهت دو اثر با مضمون مشترک در قاب آینه لاک‌ی محمد اسماعیل چیست؟ ضرورت و اهمیت تحقیق در این پژوهش به این شرح است که این قاب آینه به لحاظ بررسی‌های مذهبی و هنری شایان اهمیت بوده و از حیث شیوه اجرا و محتوای مضمون نخستین اثر محمد اسماعیل بوده که ده سال بعد هنرمند اثر دومی را با مضمونی مشابه و با تاثیرپذیری از هنر غرب؛ مسیحیت و روکوکو مجدداً اجرا می‌کند، این اثر نسبت به اثر دیگر محمد اسماعیل دارای ساختار ساده تری بوده و از جزییات تصویری کمتری برخوردار است.

روش تحقیق

پژوهش حاضر از نوع توصیفی-تحلیلی و درحیطه پژوهش‌های کیفی است و جامعه آماری پژوهش حاضر؛ تصویر قاب آینه به شماره موزه ای ۱۳۴ Lot از حراج بونامز انگلستان تهیه و مقاله با استفاده از منابع مربوط و بارگیری نسخه‌های اینترنتی موزه‌ای ذکر شده برداشته شده‌اند؛ جمع‌آوری اطلاعات به روش کتابخانه‌ای و با ابزار فیش‌برداری و بارگیری نسخه‌های اینترنتی تصاویر انجام شده است. روش نمونه‌گیری هدفمند با بررسی دو نقاشی لاک‌ی اثر محمد

اسماعیل با مضمون شیعی انتخاب شده است. دلیل انتخاب این دو نقاشی داشتن یک مضمون مشابه در دو قاب آینه است؛ در پژوهش حاضر ابتدا به معرفی نقاشی لاکی مورد بحث پرداخته شده و سپس مضامین آن مورد بحث و تحلیل قرار گرفته است و داده‌های استقرایی برای رسیدن به تحلیل مضامین به کاررفته در جامعه آماری پژوهش تجزیه و تحلیل و نتیجه پژوهش حاصل شده است.

پیشینه تحقیق

تاکنون تعداد معدودی از پژوهشگران هنر قاجار به موضوع قاب آینه‌ها و آثار لاکی پرداخته‌اند. این پژوهش‌ها بیشتر در زمینه آثار لاکی و قلمدان‌ها بوده و کمتر به قاب آینه‌ها و آثار محمد اسماعیل اصفهانی پرداخته شده است. در مجموع توجه این محققین به موضوعات دیگر نقاشی قاجار بوده و این اثر هنری و مذهبی، موضوع هیچ پژوهشی نبوده و هیچ‌یک از به آن نپرداخته‌اند و ویژگی‌های تجسمی آن را بررسی ننموده‌اند. همین موضوع ضرورت و اهمیت این پژوهش و جنبه نوآوری آن را نشان می‌دهد. در ادامه به معرفی پژوهش‌های نام‌برده پرداخته می‌شود. داروئی، مراثی ۱۳۹۰ در مقاله‌ای با عنوان «بررسی تصویرسازی به شیوه لاکی در اصفهان در عصر قاجار» آثار لاکی این دوره را معرفی و دو اثر محمد اسماعیل را استفاده کرده ولی تحلیل و توضیحی بر آن ارائه نداده‌اند. رایبسنون ۱۳۸۶ در مقاله خود با عنوان «نقاشی لاکی در عهد قاجار» که اشراقی آن را ترجمه نموده است به آثار محمد اسماعیل قاجار اشاره داشته است. افشار قوچانی ۱۳۸۴ در مقاله‌ای با عنوان «تصویرگری در هنر لاکی روغنی» پرداخته و سبک تصاویر را بررسی نموده و نوشته که از چه مواردی تشکیل شده است ولی به آثار محمد اسماعیل اصفهانی اشاره‌ای نداشته است. آژند ۱۳۹۷ در مقاله خود با عنوان «زندگی و آثار علی‌اشرف» سبک و زندگی او را مطالعه نموده است. محمودی، احمد پناه، مزایی ۱۳۹۷ در مقاله خود با عنوان «صورت‌بندی پیوسته‌های فرهنگی نقاشی قاب آینه‌های نشان‌دار دوره قاجار» به مضامین مذهبی در قاب آینه‌های این دوران پرداخته‌اند ولی به محمد اسماعیل اشاره‌ای نداشته‌اند. لعل شاطری و جعفری دهکردی ۱۳۹۵ در مقاله خود با عنوان «تأثیر فعالیت مسیونرهای مسیحی بر مصورسازی قلمدان‌های عصر ناصر» نقوش مسیحی در قلمدان‌های قاجار»

را بررسی کرده‌اند. آژند ۱۳۸۴ در مقاله دیگری با عنوان «افول کتاب‌آرایی و طلیعه پیکرنگاری در دوره افشاریه» را بررسی نموده است. دیبا و اختیار ۱۹۹۹ در کتاب خود *Royal Persian Painting* در بخش دوم هنر دوره محمدشاه توضیحات مفیدی در مورد آثار محمد اسماعیل ارائه کرده‌اند. پنجه باشی وامانی راد ۱۴۰۰ در مقاله خود با عنوان «مطالعه نقش مایه سگ در آثار قلمدان نگاری آقانجفعلی هنرمند دوره محمدشاه قاجار» به آثار لاک‌ی نجف علی اشاره داشته‌اند. شهدادی ۱۳۸۴ در کتابی با عنوان «دریچه زیبایی‌شناسی نقاشی ایرانی گل و مرغ به گل و مرغ در نقاشی ایران» پرداخته و به جلد‌های لاک‌ی نیز اشاراتی داشته ولی به فرد محمد اسماعیل نپرداخته است. ریاضی ۱۳۷۵ در کتاب «فرهنگ مصور اصطلاحات هنر ایران» به جلد‌های لاک‌ی اشاره داشته است. در مجموع می‌توان نتیجه گرفت که با وجود قرار داشتن آثار محمد اسماعیل اصفهانی در موزه‌های مهم جهان مقالات و کتب مربوط در مورد این هنرمند و آثار او بسیار کم بوده و این زمینه پژوهشی علی‌رغم اهمیت هنری و تاریخی مورد غفلت واقع شده است، بخصوص در زمینه تطبیق و تکرار یک موضوع به فاصله ۱۰ سال، قاب آینه مهم و شیعی مورد بحث، مقاله مستقلی جود ندارد و هیچ کار پژوهشی مستقلی روی آن انجام نشده است؛ بنابراین در این مقاله سعی می‌شود با بهره‌گیری از منابع مرتبط و استفاده از آثار دیگر و نمونه قاب آینه موجود به بررسی علمی و تحلیل این موضوع پرداخته شود.

محمد اسماعیل اصفهانی هنرمند دوره محمدشاه قاجار ۱۲۳۰ ه.ق / ۱۸۱۴ م-۱۳۱۰ ه.ق / ۱۸۸۲-۹۲ م

در دوره قاجار صنعت ساخت مصنوعات لاک‌ی در برخی مراکز هنری ایران همچون شیراز آغاز و پس از آن در تهران ادامه یافت و بسیاری از هنرمندان لاک‌ی به منظور کسب حمایت و موقعیت عازم دربار ناصرالدین‌شاه شدند (خلیلی، ۱۳۸۶: ۲۲۱). تعاملات هنری بین ایران و اروپا در عصر ناصری به سطح بی‌سابقه‌ای رسید. نخستین سال‌های سده سیزدهم در دوره قاجار، پیوندهای اقتصادی و سیاسی ایران و اروپا آغاز شد (فلور، ۱۳۸۱: ۸۹). نقاشی لاک‌ی شاخه‌ای از نگارگری به شمار می‌آمد و زمینه‌هایی هنرمند از تکرار ملال‌آور تصویرسازی برای اشعار کهن فراهم می‌کرد. اکنون او می‌توانست خود را از قید‌های گذشته برهاند و هر اندیشه‌ای را بیازماید (رابینسون، ۱۳۸۶: ۱۰۲). در زمان سلسله زند و قاجار بهترین نوع هنر نقاشی مینیاتور ایرانی

معمولاً نه در تصویرسازی نسخه‌های خطی مانند دوره‌های پیشین، بلکه در تزئین اشیا لاک‌پایه ماشه روی طلای میناکاری شده یافت می‌شود (Robinson, ۱۹۶۷: ۱). آثار لاک‌پایه دوره قاجار، علاوه بر جنبه‌های کاربردی - تزئینی ارزش‌های ویژه‌ای نیز در زمینه تصویرسازی نیز دارند (داروئی، مراثی، ۱۳۹۰: ۴۲).

قاب آینه‌ها از مصالح مختلفی چون چوب، فلزات مختلف یا لاک الکل ساخته می‌شدند. این فرآیند در دوره قاجار نیز ادامه یافت. گسترش آرایه‌های هنری و مضامین فرهنگی مختلف بر روی قاب آینه‌ها این اشیا را به اسناد اصیلی از فرهنگ و هنر ایرانی تبدیل کرد (خاتون محمدی و دیگران: ۱۳۹۸: ۱۳۰). همه ترکیب‌بندی‌های موجود در آثار هنری در هنر لاک‌پایه روغنی به ظرافت، زیبایی و شکوه جمع شده و در زیر چتر حمایتی لاک ابدی شده‌اند. این هنر چشمانانسان‌ها را در طول قرن‌ها به سوی فرهنگ و هنر انسانی دعوت کرده است (افشار قوچانی، ۱۳۸۴: ۱۶-۱۷). جلد کتاب، قلمدان و قاب آینه که به‌عنوان مرسوم‌ترین مصنوعات زیر لاک‌پایه شناخته می‌شوند، در گذشته از چرم و چوب و فلز ساخته می‌شد و آنچه بعدها موجب توسعه هنر لاک‌پایه گشت استفاده از ماده‌ای سبک به‌عنوان بستر کار بود که خمیرکاغذ یا پایه ماشه است. پیشینه این هنر را دوره تیموری و صفوی دانسته‌اند اما آنچه تصویرگری‌های روی قلمدان و قاب آینه را رونق داد مکتب ایرانی‌سازی در نقاشی بومی به‌وسیله استادان این مکتب بود که آثار خود را روی قلمدان مقوایی مجسم ساختند (ادیب برومند، ۱۳۶۶: ۲۸). نقاشی‌های خاندان پیامبرص و حضرت علی ع به ویژه روی بوم، قاب آینه یا جعبه قلمدان یک سنت تجسمی از محبوبیت تاریخ مقدس ذکر شده است. ادغام این سنت بصری با سنت شفاهی امروزه در ایران شیعی در رسانه‌های متنوع هنری موجود است (Natif&Grabar, ۲۰۰۳: ۳۷).

در نقاشی‌های لاک‌پایه علاقه به موضوعات اروپایی ادامه یافته و نقاشان موضوع‌های مسیحی، خانواده مقدس را به‌عنوان مضمونی رایج برای قاب آینه‌ها استفاده می‌کردند (راینسون، ۱۳۷۹: ۳۵۵). قلمدان‌های این دوره از غنی‌ترین گنجینه‌ها، خصوصاً در زمینه تصویرگری می‌باشند زیرا با دقت و تأمل در آن‌ها می‌توان ویژگی‌ها و جزئیات مهمی را در خصوص تأثیرات مذهبی جهان مسیحیت از سویی برافکار عمومی و از سویی به صورت خاص بر هنرمندان عصر ناصری مورد بررسی و تحلیل قرار داد. تصویرپردازی روی آثار لاک‌پایه دوره ناصری مبتنی بر باورهای مذهبی مسیحیت با بهره‌گیری از تکنیک نقاشی لاک‌پایه، هنرمند را از تکرار زمینه تصویرسازی کهن

ایرانی در قالب نگارگری رها کرد و بستری برای تنوع‌پذیری در موضوعات ایجاد نمود. هنرمندان عصر ناصری در این تصاویر ابتدا به ترسیم فضای داخلی و سپس شمایل افراد پرداختند و محل قرارگیری افراد موضوع اصلی و مورد نظر آنان بوده است که شامل قدیسین و به خصوص حضرت مریم و مسیح ع می‌شود.

این تصاویر گاهی درون طبیعت مبتنی بر ژرف‌نمایی خاص و در مواردی نیز درون محیط بسته قرار گرفته‌اند. بر این فضای پس‌زمینه در برخی موارد بهره‌گیری از فضای طبیعت، به سبک اروپایی ترسیم شده است (لعل شاطری، جعفری دهکردی، ۱۳۹۵: ۵۴-۵۳). شمایل نگاری مذهبی در دوره قاجار و استفاده از چهره‌های واقع‌گرایانه از پیامبر ص و امامان ع متناسب و برخاسته از جامعه مذهبی ایران و گرایش‌های شیعی بود (Modaress, ۲۰۱۲: ۱۰). این آثار دارای ویژگی‌های مختص به خود در دو بعد محتوا شامل مضامین رایج در فرهنگ غرب (مسیحیت) و فرم همچون القا پرسپکتیو و دو بعد‌نمایی، سایه و روشن، ترکیب‌بندی بود. با این حال هنرمند فارغ از برداشتی یک‌سویه (غرب‌زدگی) به اقتباس از ویژگی‌های ممتاز بصری مکتب‌های نقاشی اروپایی پرداخت و با ترکیب سنجیده آن با عناصر نقاشی ایرانی به خلق آثاری بدیع پرداخت به نحوی که این شیوه واحد بسیار زیادی مبدل به سنتی رایج در ادوار بعد گردید و مورد تایید هنرمندان و حامیان هنری قرار گرفت (لعل شاطری، ۱۳۹۵: ۲۰۱). اسماعیل نقاش‌باشی اصفهانی یا محمد اسماعیل، از نگارگران پرکار و صاحب‌سبک و فرنگی‌ساز در نقاشی روغنی (زیرلاکی) و آبرنگ سده ۱۳ ق / ۱۹ م. کسانی او را برادر کهتر آقا نجف‌علی اصفهانی نقاش نامدار قلمدان و قاب‌آینه می‌دانند (سپهرم، ۱۳۴۴: ۲۵) او در اصفهان به دنیا آمد (کریم زاده تبریزی، ۱۳۶۳: ۶۷).

محمد اسماعیل از استادان لاک‌ی کاری است که موفق شد سبک خاص قاجار را در آثار خود نمایان سازد، چراکه پیش‌تر از این اکثر استادان دنباله‌رو مکتب اواخر صفوی و تحولات ناشی از اوایل دوره زند و اول قاجار بودند که همگی با عنوان مکتب زندیه شناخته می‌شد. در واقع در آثار او است که ویژگی‌های مکتب قاجار در حوزه آثار لاک‌ی برای اولین بار نمایانده می‌شود (ادیب برومند، ۱۳۶۶: ۱۲۱). او در تمام طول عمر خود هنرمندی درباری بود و با توجه به امضای آثارش از سال ۱۲۷۵ ه. ق / ۱۸۵۸ م دارای لقب نقاش‌باشی درباری است (اختیار، ۱۳۷۷: ۳۲۲-۳۲۳). اما کریم زاده به استناد قبالة ازدواج دختر آقا نجف موجود در مجموعه

خود در این انتساب به دلیل اینکه در جزو شهود درجه اول نامی از محمد اسماعیل نقاش باشی نیست، تردید کرده است (کریم زاده تبریزی، ۱۳۶۳، ج ۱: ۶۷). اگرچه در این قباله از شخصی به نام محمد اسماعیل ولد مرحوم آقا بابا نقاش یاد شده است، ولی کریم زاده او را شخص دیگری می‌داند. گمان می‌رود موضوع برادر بودن آقا نجف و محمد اسماعیل را به این علت پیش می‌کشند که آقا نجف را نیز بنا بر شهرت فرزند آقا بابای اصفهانی نقاش دربار فتحعلی شاه می‌شمارند. این انتساب نیز مستند نیست، اما به‌رحال محمد اسماعیل نامبرده در قبالة یاد شده، می‌تواند همین استاد مورد بحث و فرزند آقا بابا نقاش باشد، زیرا شهرت او بانام ذکر شده در سند تطبیق می‌کند. در هر حال برادری او با آقا نجف بر مقام و ارزش کار هنری او که از پرکاری و نوآوری برخوردار است چیزی نمی‌افزاید. اسماعیل بر حسب ذوق مطلوب زمان و شاید به سفارش خواستاران آثارش تمایل فراوانی به فرنگی‌سازی و موضوع‌های اروپایی نشان داده است. گرچه نمایش چهره‌های اروپایی از جمله امپراتور و افسران روسیه، ساختمان‌های گوناگون از جمله کلیساها، مراسم و آداب و پوشاک فرنگی و نیز مناظری از جلفای اصفهان و ارمنی‌ها و اروپاییان ساکن آنجا در میان آثار او بسیار است. با این همه، از موضوع‌های سنتی در نگارگری ایرانی چون شمایل‌نگاری و کشیدن گل و بوته و تصویر شعرا و عارفان نیز درنمانده است.

بر آثار او چون قلمدان و قاب آینه و جلدها و جزآن، طرح‌های رو کوكوی عصر و بکتوریا که در آن زمان در ایران به آن‌ها طرح‌های چدنی می‌گفتند و در گچ‌بری و نقشه‌قالی به‌ویژه در کرمان متداول شده بود به فراوانی دیده می‌شود. او در طبیعت‌گرایی و شبیه‌سازی نیز استادی خود را نشان داده و در کار خود موفق بوده است. وی خوشنویس و شاعر بود، زبان عربی را می‌دانست و اشعار نوشته شده بر بعضی از آثارش سروده و نوشته خود اوست. در آثار اسماعیل علاقه به وقایع عصر محمدشاه قاجار و رجال و دربار او که مصادف با دوره جوانی اوست، دیده می‌شود^۱ تاریخ لقب نقاشی باشی محمد اسماعیل هم‌زمان با سلطنت ناصرالدین شاه قاجار بود که حامی اصلی آثار او به شمار می‌رفت. آثار محمد اسماعیل شامل قاب آینه، قلمدان، جعبه جواهرات و آثار ظریف دیگری را در برمی‌گیرد. مضامین آثار او دارای موضوعات

1. <https://collections.vam.ac.uk>

کیانی، بزمی، عرفانی و آیین مسیحیت بوده و در این میان آثار بزم و نبرد در آثار او نسبت به هنرمندان دیگر کمتر است. اساس کار او بر فرنگی‌سازی است و دارای سبک و شیوه کاری متغیر و متنوعی است که مضامین فرنگی را بومی‌سازی کرده و در آثارش از آن خودسازی اتفاق افتاده است. (هولتسر، ۱۳۵۵: ۱۹).

این استاد کم‌نظیر در صحنه پردازی و چهره‌سازی و آرایش لباس در دو مکتب ایرانی و اروپایی به‌طور کامل ورزیده و توانا بوده است و برعکس استادان پیش از خود که می‌کوشیدند تا آمیزشی بین شیوه فرنگی و ایرانی‌سازی ایجاد و سبکی بین آن‌ها به وجود آورند او در هر مکتب به نحو مستقل و با مقتضیات و شرایط خاص آن مکتب کار کرده، به‌طوری‌که هم در سبک ایرانی و هم در شیوه فرنگی هر کدام به‌طور کامل و مستقل هنرنمایی کرده است. محمد اسماعیل از جمله استادان پیشگام در ایجاد سبک قاجار در نقاشی قلمدان است زیرا قبل از او بیشتر استادان این فن دنباله‌رو مکتب اواخر عصر صفوی بودند و تغییرات محدودی که در دوره زندگی در آن مکتب داده شد تا اوایل زمان ناصری ادامه پیدا کرد آن شیوه را به‌عنوان مکتب زند مشخص می‌سازد و از این زمان است که مکتب قاجار در نقاشی قلمدان واقعیت و ویژگی خود را به نحو چشمگیری نشان می‌دهد. این هنرمند در شبیه‌سازی ناصرالدین شاه و دولتمردان آن زمان چه در قاب‌آینه و چه در قلمدان و چه به شکل آب و رنگ‌های دیگر استادی خود را به ثبوت رسانده، علاوه بر آن در مکتب شمایل‌سازی نیز که از مکتب‌های جالب و ابتکاری در هنر نقاشی ایران است آثار بسیار خوب و دل‌انگیزی از خود به یادگار گذاشته است.

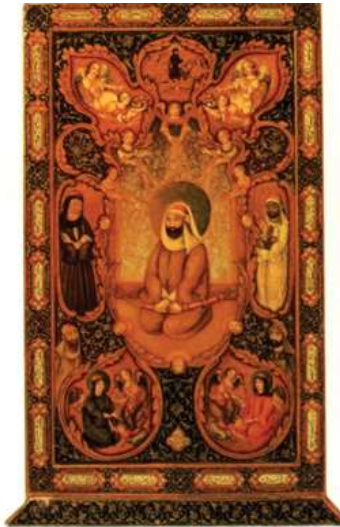
این استاد چیره‌دست در طراحی و پردازش کاری و رنگ‌آمیزی و انتخاب بوم‌های خوش‌رنگ، دقت، پرکاری و خوش‌سلیقگی خود را ابراز داشته و گوی سبقت را از معاصران خود در ارائه نفیس‌ترین و گران‌بهارترین قلمدان ربوده است. بیشتر کارهای اسماعیل مجالس بزم است و صحنه‌های جنگ کمتر در آثار او دیده شده است. در شیوه فرنگی‌سازی افراط کرده و کار را از تنوع‌گرایی به علاقه فراوان او نسبت به این مکتب کشانده است (رفیع، ۱۳۶۹ ج ۲: ۹۹۹-۱۰۰۰).

او هنرمندی بامهارت و نازک‌قلم دوران خود بود و در هنرهای روغنی و آبرنگ دستی دل‌فریب و چشم‌نواز داشت. از آثار فراوان و پرآزین وی که بین سال‌های ۱۲۶۴ الی ۱۲۸۸ ه. ق انجام داده و نمایانگر ذوق پرمایه و ابتکاری نقاش است که در حدود ربع قرن در صحنه هنر تزیینی ایران

خوش درخشیده و شهره خاص و عام گشته است. محمد اسماعیل در تصویر و شبیه‌سازی توانا و در رنگ‌آمیزی زیب افزا و در آرایش و پرداخت صحنه‌هایر وسواس بوده است.

این هنرمند تذهیب، ترصیع را خوب می‌دانست و به بهترین وجهی انجام می‌داد. روی هم‌رفته این نقاش در نگارگری، خصوصاً در ارائه مجالس پرجلال و ابهت رزمی و بزمی تخصص داشت و در گل و مرغ و جانورسازی و منظره‌پردازی استادی برجسته بود. او در نوشتن خطوط و سرودن شعر نیز دست داشت و اشعار ذیل آثارش را خود می‌سرود و به خط زیبا کتابت می‌نمود. در مجالس رزمی و بزمی چنین برمی‌آید که گویا نقاش در آن مجالس و دقایق تاریخی حضور داشته و موضوعات مختلف را از نزدیک دیده است ولی در حقیقت، تجسم بی‌پایان و ابتکار پرمایه نقاش است که رموز و دقایق هر مجلسی را با قلم سحرآمیز و دید تیزبین خود تلفیق کرده و با هنرمندی و مهارت ذاتی آن را به روی کاغذ عریان ساخته است. مشتریان اروپایی وی از جمله علاقه‌مندان پر و پا قرص اسماعیل بودند و سفارش‌های گوناگون و گرانبهایی به وی می‌دادند. بدین جهت است که در آثار نفیس این هنرمند، مجالس بزمی و رزمی فوق‌العاده سرشاری از زنان و مردان و آرایش تمام‌عیاری از قیافه و البسه و سایر عوامل آثار فرنگیان ارائه شده و صحنه تصویر را رنگ اروپایی داده است.

بهترین آثار هنری برای خارجیان سفارش آثار به او بوده است. او در حاشیه و ترنج‌بندی و جدول‌سازی اثرها وسواس به خصوصی داشت و سعی می‌کرد با ابتکارات بی‌بدیل و پرنقش و نگار خودزیبایی را مضاعف سازد. او با قدرت تمام و حاشیه‌بندی موضوعات را به تقسیمات دقیق و خوش منظر بخش می‌نمود و هریک را به سبک و سیاق مخصوص خود آرایش می‌داد. قدیمی‌ترین اثر تاریخ‌دار وی چهره منوچهر میرزا معتمدالدوله در روی قلمدانی به سال ۱۲۶۴ ه. ق است و آخرین اثر تاریخ‌دار نقاش سال ۱۲۸۸ ه. ق است. (Diba&Ekhtiar, ۱۹۹۹: ۲۳۱)

تصویر ۱. هنرمند: محمد اسماعیل، سال: ۱۲۸۸ ه. ق / ۱۸۷۱ م، ایران، عنوان: قاب آینه لاک‌ی با چهره حضرت علی (ع)، تکنیک: مقوای آبرنگ مات و طلا، لاک‌الکل، ابعاد: ۱۷/۳ × ۲۷ سانتی‌متر، محل نگهداری: موزه تاریخی برنسیچز، ولکترلند، برن به شماره ۱۹۱۳ / ۷۳. (Diba & Ekhtiar, ۱۹۹۸: ۲۵۷)

تصویر ۱، آخرین کار موجود از محمد اسماعیل است، یک قاب آینه عالی نقاشی شده که نمونه نادری از نقاشی با مضمون شیعی و نقاشی لاک‌ی است. این نقاشی چهره‌ای با حلقه نورانی از حضرت علی (ع) است. سطح داخلی و طرح‌های گل و تزیینات طوماری بر روی جلد خارجی آن کار شده است. حضرت علی ع زانو زده و در حالی که شمشیر ذوالفقار با هر دو دست گرفته است تصویر شده است او در مرکز ترکیب‌بندی تصویر در برابر عظمت و شکوه فرشتگان مانند نقاشی با فرشتگان کودک بالدار و زنان با کره و دیگر شخصیت‌های مقدس مسیحی در نقاشی شده است. در اطراف او تزیینات محراب کلیسا و طرح‌های قاب شده در تریج‌های بیضی‌شکل با تزیینات طوماری ترسیم شده است. نقوشی مانند مسیح و یا مریم مقدس و گاهی اوقات یک قدیس تصویر شده است. علاوه بر این منظره بایک تصویر مرکزی که نزدیک به طرح‌های مشابه است.

رایینسون معتقد است دو شخصیت اطراف حضرت علی ع را یکی ابو تراب پدر حضرت علی ع و دیگری را بلال حبشی (یکی از اولین مسلمانان که به اذان‌گو مشهور بود) تصویر شده‌اند. در زیر تصویر حضرت علی ع دو پسر او حسن ع و حسین ع با هاله تقدس همراه

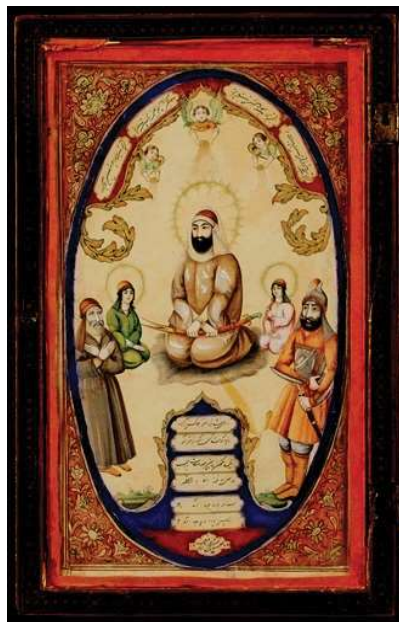
بافرشتگان تصویر شده‌اند. دو چهره نیم‌تنه یکی از آن‌ها مختار (تقاص گیرنده خون امام حسین ع) تصویر شده است. این ترکیب‌بندی با تزیینات اسلامی متأثر از هنر مسیحیت در کلیساهای اروپایی دوران رنسانس و آثار هنری مذهبی است. محمد اسماعیل موضوع‌های شیعی را در قالب تزیینات مسیحی تصویر می‌کرده است. او بدون شک با تزیینات کلیساهای ارمنی در جلفای جدید در اصفهان آشنا بوده است زیرا او متولد اصفهان بوده و تأثیرات تزیینات مسیحی کلیساهای اوایل قرن ۱۸م در آثار او دیده می‌شود. در اینجا تصویر حضرت علی ع با هاله تقدس توسط فرشتگان احاطه شده، حضرت مریم و تزیینات کلیسایی در تصویر دیده می‌شود. حضرت علی ع در هر طرف توسط شخصیت‌های برجسته شیعه احاطه شده است. فقط در اطراف باکره مقدس قدیسان احاطه شده دیده می‌شود. پیکرهای امام حسن ع و امام حسین ع نزدیک شخصیت اصلی است.

همان‌طور که در طرح سنت پرادلا تزیینات کلیسایی استفاده شده است. در این تصویر ترکیب‌های تصویری از شب سفر حضرت محمد ص به آسمان هفتم و معراج به عنوان یک تصویر از تثلیث مقدس و محراب مقدس کار شده است. مرز مستطیل شکل تصویر باده بیت شعر منظوم با خط نستعلیق که به خوبی کل ترکیب‌بندی را قاب گرفته است تزیین شده است. با وجود اهمیت موضوع شیعه در این قاب آینه و در تفسیر مشخصه کارهای محمد اسماعیل، سبک کارهای آخرش کاملاً اروپایی است، تلاش در استفاده از نور و سایه برای بازسازی مدل، سبک رو کوکو و تزیینات طوماری بخش‌های مختلف در ترکیب‌بندی این اثر این حقیقت را آشکار می‌کند. رایبسون معتقد است که این تصویر از یک نقاشی رنگ و روغن الهام گرفته شده است که در آن حضرت علی ع توسط فرشتگان احاطه شده و توسط ابوالحسن غفاری کار شده و در موزه هنرهای تزیینی تهران است. ممکن است محمد اسماعیل از چاپ‌های اروپایی و دیگر آثار هنری منتشر شده در آتلیه سلطنتی در زمانی که روی این طرح کار می‌کرد تأثیر گرفته باشد؛ مانند جعبه‌ای که محاصره هرات را به تصویر می‌کشد. تصویر ۲ این قاب آینه دارای امضایی با عنوان نقاش‌باشی یا نقاش برجسته دربار است؛ بنابراین به احتمال زیاد توسط ناصرالدین شاه به عنوان یک شی مذهبی نمادی از حضرت علی ع قهرمان شیعیان و پسران او برای حفاظت شاه از چشم بد (چشم‌زخم) به عنوان حرز سفارش داده شده است. نوشته: محمد اسماعیل نقاش‌باشی ۱۲۸۸ ه. ق.

تصویر ۲. هنرمند: محمد اسماعیل نقاش باشی، سال: ۱۲۸۲ ه. ق / ۱۸۶۵ م، ایران، عنوان: جعبه لاک‌ی محمد شاه و جنگ هرات، امضا: محمد اسماعیل نقاش باشی، تکنیک: چوب، آبرنگ مات و طلا زیر لاک‌الکل، ابعاد: ۱۱/۶ × ۳/۲۶، محل نگهداری: موزه تاریخی برنیچر، برن به شماره ۱۹۱۳ / (Diba & Ekhtiar, ۱۹۹۸: ۲۳۱)

مطالعه تحلیلی قاب آینه شیعی اثر محمد اسماعیل اصفهانی ۱۲۳۰ ه.ق / ۱۸۱۴ م - ۱۳۱۰ ه. ق / ۱۸۸۲-۹۲ م

تصویر ۳. هنرمند: محمد اسماعیل نقاش باشی، سال: ۱۲۷۷ ه. ق. نیمه دوم قرن ۱۹ م، ایران، عنوان: امضا: محمد اسماعیل نقاش باشی، قاب آینه لاک‌ی با نقاشی حضرت علی ع و حسنین ع، تکنیک: چوب، آبرنگ مات و طلا زیر

لاک‌الکل، ابعاد: ۲۳ × ۶ × ۱۵ سانتی متر، محل نگهداری: لندن، فروخته شده به قیمت ۳۵۰۰ پوند در حراج بونامز، شماره اثر LOT ۱۳۴. www.bohnams.com

آینه لاک‌ی قاجار با آبرنگی که امام علی ع را در کنار پسرانش حسن و حسین ع، را نشان می‌دهد. در تاریخچه آن در حراج بونامز به اشتباه دو نفر موجود در تصویر را ابوطالب و بلال حبشی معرفی کرده است که اشتباه است ولی در اکثر تصاویر با این مضمون قنبر غلام علی ع و سلمان فارسی تصویر شده‌اند را نشان می‌دهد. این قاب آینه در ایران نیمه دوم قرن نوزدهم م اجار شده است. این قاب آینه مستطیل شکل بوده، تزئین شده در درون و بیرون قاب به رنگ‌های پلی کروم و طلایی است که پرنده‌ای که در بوته‌ای گل رز را نشان می‌دهد که با حاشیه‌ای از تاک‌های موج گل‌دار و نوار دیگری از نقوش گل و برگ‌دار احاطه شده است، پوشش داخلی قاب با با آبرنگ روی کاغذ کار شده است، قاب مرکزی امام علی ع را که بالای آن چهارفرشته و یک نوار چهارتایی پر از کتیبه، زیر هفت بیت شعر کتیبه‌ای قاب‌بندی شده با امضای محمد اسماعیل، با چهار لچک گل کاری شده با نقش مایه‌های گل نشان می‌دهد. ابعاد اثر ۲۳ × ۶ × ۱۵ سانتی متر است.

کتیبه‌های اثر عبارتند از: اشعاری در مدح امام علی ع به صورت رباعی از دیوان شمس تبریزی اثر جلال الدین محمد رومی، در نقاشی آمده است. در کادر پایین یا هو در بالا و زیر آن عمل کمترین محمد اسماعیل نقاش باشی ۱۲۷۷. شماره اثر LOT ۱۳۴ می‌باشد. محمد اسماعیل را تنها از طریق نقاشی‌های او بر روی اشیاء لاک‌ی متعددی که در بین ۱۲۶۴ هجری قمری / ۱۸۴۷-۴۸ پس از میلاد و ۱۲۸۸ هجری قمری / ۱۸۷۱-۷۲ پس از میلاد ساخته شده است، و سند ازدواج دختر نجف علی، یکی دیگر از نقاشان قرن نوزدهم م، شناخته شده است. نام او به عنوان شاهد ذکر شده است. او به طور غیر معمولی خود را در دو جعبه قلم نقاشی کرده است^۱ (ن. ک کریم زاده تبریزی، زندگی و هنر نقاشان قدیمی ایران، ج ۱، لندن ۱۹۸۵، ص ۴۵۷، به خلیلی و همکاران، لاک سرزمین‌های اسلامی، قسمت دوم، مجموعه هنر اسلامی، N.D. خلیلی، لندن ۱۹۹۷، ص ۴۶-۵۸، شماره ۲۴۱، ۲۴۳، ۲۴۶-۲۴۸؛ و م. ا. کریم زاده تبریزی، زندگی و هنر نقاشان قدیمی ایران، ش. ۱، لندن ۱۹۸۵، صص ۶۶-۷۶). ویژگی‌های این اثر در

1. <https://www.bonhams.com/auctions/20834/lot/134>

جدول شماره ۱ جمع‌بندی می‌شود.

جدول ۱. معرفی ویژگی بصری قاب آینه اثر محمد اسماعیل. منبع: نگارنده.

نام هنرمند	تکنیک	ابعاد قاب	سال اثر	ویژگی اثر	معنای غالب	تصویر توی قاب	تصویر روی قاب
محمد اسماعیل اصفهانی	قاب آینه لاک‌ی دارای دو نقاشی	۶.۲۳ × ۰.۱۵ ۲ سانتی متر	۱۲۷۷ ه.ق	ترکیب‌بندی دقیق و بازنمایی حضرت علی و حسنین ع، ابوطالب و بلال	نمایش بازنمایی هنر شیعی تاثیر از هنر اروپایی و مسیحیت		

مدرن‌گرایی و تاثیرات هنر از جوامع اروپایی و تحولاتی که در دوره صفوی آغاز شده بود در آثار هنرمندان دوره قاجار ادامه یافت. هنرمندان در این دوره توجه بیشتری به مضامین اروپایی و مسیحیت داشتند و این امر را در هنرهای تصویری نشان دادند. کسب تجارب تازه در هنرهای تصویری در این زمان گرایش روز افزونی داشت، هدف هنرمندان در این دوره تمایل به ثبت تصاویر روایت‌گونه و تصویر کردن مضامین داستان‌های ادبی و روایات دینی در آثار لاک‌ی است. در این فرآیند مطالعه هنر اروپایی به صورت ابزاری برای آموزش و تاثیرپذیری از هنر غربی و آشنایی با آن قرار گرفت و هنرمندان به سمت وقایع زمان خود به کسب تجربه‌های جدید با هنر غربی پرداختند. هنرمندان در این دوره متأثر از نقاشی طبیعت‌گرایی اروپایی و نقاشی فرنگی‌سازی بودند و آن را با سبک سنتی خود ادغام می‌کردند. پالت تیره‌تر استفاده از تکنیک دورنمایی، نمایش پرسپکتیو و سه بعدی نشان دادن متأثر از نقاشی‌های اروپایی بودند. بیان جدید رنگی، سایه روشن اندک، ایجاد عمق رنگی از مواردی بود که محمد اسماعیل نقاش این دوره ر جب خود کرد. چنانچه در اثر اول به تاریخ ۱۲۷۷ و اثر دوم ده سال بعد از اثر اول دیده می‌شود. محمد اسماعیل در تاثیرپذیری از هنر غرب و مطالعات هنر مسیحی و تزئینات روکوکویی به تجربیات قابل توجهی رسیده است. فیگورهای نشسته یا ایستاده، فرشتگان معلق در فضای تصویر، تزئینات و نقش مایه‌های سطح کار و رنگ‌بندی درخشان در آثار محمد اسماعیل دیده

می‌شود. تحول در تکنیک و کسب تجربه در استفاده از پس زمینه پرکار به جای پس زمینه ساده، تاکید بر خصوصیات فردی در دو اثر او با یک مضمون مشخص شیعی دیده می‌شود.

تصویر ۴. کتیبه‌های اشعار در مدح حضرت علی ع و امضای هنرمند، در بخش انتهایی اثر پایین حضرت علیع، اشعار در مدح علیع، www.bohnams.com

این قاب آینه توسط محمد اسماعیل اصفهانی به تصویر کشیده شده است و روی تصویر حضرت علی ع را در مرکز و حسنین ع در دو طرف دیده می‌شوند. تصویر پشت قاب آینه گل و مرغ است که به تصویر شمایی ارتباط چندانی ندارد. این اثر در حراج بونامز معرفی شده است و نمونه ابتدایی از آثار محمد اسماعیل است. چند ویژگی از شاخصه‌های بصری آثار محمد اسماعیل است زیرا او چندین اثر را در کنار هم به تصویر درآورده، از اشعار فارسی در پایین کار استفاده کرده است که در آثار دیگر مذهبی از اشعار هاتف اصفهانی استفاده کرده است ولی در این اثر از اشعار رومی در مدح علی ع استفاده نموده است که در آثار دیگر امضا شده توسط محمد اسماعیل دیده می‌شود. در اثر متاخر قاب آینه دارای تزیینات چند ردیفی با عناصر گیاهی است که در دیگر آثار قاب آینه و قلمدان هنرمند دیده می‌شود. قاب‌بندی با عناصر گیاهی، برگ‌های تزیینی روکوکو با رنگ طلایی و فرشتگان نمادین بالدار سه عدد بالای سر سه شخصیت اصلی تصویر دیده می‌شود.

کتیبه‌های به کار رفته چهار کتیبه متقارن در بالای کار و کتیبه در پایین کار و محل امضای هنرمند در انتهای تصویر دیده می‌شود. در دو طرف پیکره حسنین ع قنبر و سلمان فارسی دیده می‌شوند که در حال احترام به پیکره‌های اصلی تصویر دیده می‌شوند. پسزمینه اثر برخلاف دیگر آثار محمد اسماعیل خالی و روشن است. تصاویر شیعی روی اشیا لاکی و قاب آینه‌های متعددی از محمد اسماعیل خلق شده است، این اثر با پسزمینه ساده از آثار ابتدایی او با مضمون شیعه نگاری است لذا حایز اهمیت می‌باشد، در اثر دوم با گستره وسیعی از تصاویر متأثر از هنر غربی روبرو هستیم که صحنه‌های متعددی را درون قاب‌های دایره‌وار نشان می‌دهد، فرشتگان متعدد در قاب‌بندی‌های کنار حسنین ع تأثیرات هنر غربی و مسیحی را نشان می‌دهد. چهره مرکزی قاب آینه، تصویری از حضرت علی ع با شمشیر ذوالفقار است که در میان حسنین ع نشسته است. در سمت راست حضرت با لباس و در سمت چپ ایشان حضرت با لباس هستند که در بالای سر آن‌ها سه فرشته وجود دارد. اعتقادات مذهبی حامی، سفارش دهنده و هنرمند در این اثر دیده می‌شود. نمادنگاری در هنر شیعی متأثر از هنر غربی و مذهبی در آثار محمد اسماعیل به عنوان عناصر اساسی یک کل دیده می‌شود و نقش حضرت علی ع بزرگتر از دیگر افراد در هر دو قاب دیده می‌شود. این قاب آینه دارای ساختی نمادین و تمثیلی بوده و از عبارات و اشعار رومی برای تأکید استفاده می‌کند. محتوا و مضمون تصویر در جهت تبیین و توصیف شیعی نگاری و تأکید مقام علی ع به تصویر کشیده شده است. در سطوح اطراف تصویر اصلی تصویر علی ع و حسنین ع به تصویر کشیده شده است، امضا هنرمند تأکیر بر شیعی نگاری ارادت هنرمند است. در اطراف پیکره‌های اصلی دو غلام آن حضرت در حال احترام دیده می‌شوند، همچنان که دیده می‌شود اشعاری در قاب‌بندی نوشتاری است که بر تصویر اصلی تأکید می‌کند. استفاده از فضای طبیعت، نمایش ظرافت و ریزه کاری‌ها، تنوع رنگی و پرداخت ماهرانه بخصوص در اثر دوم ویژگی‌های هنر نگارگری دوره‌های قبل را در آثار محمد اسماعیل زنده می‌کند. در اثر دوم استفاده از رنگ‌های تیره به سبک نقاشی‌های مذهبی اروپایی در اثر شمایی لو دیده می‌شود، استفاده از سایه روشن و حجم‌پردازی بخصوص در لباس فرشتگان، حضرت علی ع و حسنین ع الگوبرداری از نقاشی‌های مذهبی غربی بوده است.

او به تقلید از آثار غربی و مذهبی آثاری متقارن و متعادل در پسزمینه خلق نموده است

و در اثر دوم توانسته است شخصیت‌ها را در کادرهای دایره‌ای مستقل با عناصر تصویر مجزا فرشتگان و حسنین ع طراحی کند. او با استفاده از ترکیب‌های گوناگون رنگی سعی در ایجاد فضایی معنوی و روحانی داشته است، سه بعد نمایی، سایه روشن و استفاده از رنگ‌های تیره در فضا سازی سعی داشته جلوه بصری بیشتری به اثر ببخشد و اشخاص اصلی در تصویر را مورد تاکید قرار دهد. حسنین با دو رنگ سبز و صورتی در مقابل هم تصویر شده‌اند و دارای هاله اطراف سر هستند و نقاش با تبحر با تاثیرپذیری از نقاشی مذهبی اروپایی سعی داشته است بر جای‌گیری شخصیت‌های اصلی تاکید بر هماهنگی ترکیب‌بندی دقت نماید این امر در قاب آینه متاخر با توجه به جای‌گیری شخصیت‌های مهم در کادربندی‌های دایره‌ای دقت ویژه‌ای داشته است. در این آثار محمد اسماعیل از مضامین مسیحی، الهام گرفته و این الهام‌پذیری نه در موضوع و محتوا بلکه شیوه و ساختار بازآفرینی مضمون شیعی با الهام‌پذیری از عناصر بصری مسیحی و شاخصه‌های آن می‌باشد. «محمد اسماعیل بی‌شک با محجرهای مسیحی در اصفهان در کلیساهای آرامنه در جلفای نو آشنایی داشته و آنها را دیده است (Diba Ekhtiar, ۱۹۹۸: ۲۵۸)». «عنصر مورد نمایش در نقاشی‌های مذهبی حضرت مریم ع می‌باشد که معمولاً مکان قرار گیری در درون کادر دایره‌ای شکل در بالای کادر قوسی احاطه شده قرار گرفته است. پیکره حضرت مریم معمولاً با لباس‌های پرچین و شکن بر تن و هاله نوری دور سر و دستانی گشوده مصور شده است» (لعل شاطری، جعفری دهکردی، ۱۳۹۵: ۵۴).

تصویر ۵. شمشیر ذوالفقار که دو پاره آن به سر امام حسین ع اشاره دارد و غیر مستقیم به بریدن سر آن حضرت تاویل دارد.

از آنجا که محمد اسماعیل هنرمند نقاش دربار بوده است احتمالاً این آثار را به صورت سفارشی خلق می‌کرده است. او توجه خاصی به این مضمون شیعی داشته و آن را دوبار با شباهت بالا تصویر کرده است. در اثر اول رنگ‌های او آرام و پس‌زمینه خالی ولی در اثر دوم رنگ‌های تیره و پس‌زمینه شلوغ و پرکار و منقوش است. در واقع این اثر محمد اسماعیل دیدگاه خاص هنرمند به دین و مذهب و ارادت او به ساحت امام شیعیان است. چنین کیفیت‌هایی در آثار لاک‌ی این دوره جز در آثار محمد اسماعیل دیده نمی‌شود. به طور کلی محمد اسماعیل از هنرمندان پیشرو این دوره موفق شده است تا ویژگی‌ها و خصوصیات فردی آثار خود را ارتقا داده و در این قدم در مسیری فراتر از هنر ایرانی قدم نهاده است. او به جای کپی کردن صرف از هنر اروپایی، هنر مسیحیت را با هنر ایرانی و شیعی پیوند داده است. او به جای کپی‌برداری نطلق از آثار هنرمندان اروپایی به خلق آثاری پرداخته است که نه تنها بر اساس توجه و شناخت بر هنر سنتی بود بلکه نیازهای جامعه هنری زمان خود و تغییراتی که در هنر این دوران به وجود آمده بود را منعکس می‌ساخت. آثار او با تغییراتی که در آن زمان در جامعه هنری ایران در جریان بود در هماهنگی کامل بود. از آنجا که سفارش دهندگان آثار او دربار و اروپاییان بودند، هنرمند در ضمن تأکید بر شیوه فردی و استقلال خود، گرایش به ثبت واقعیت به شیوه غربی و اروپایی و تغییرات بنیادین در نقاشی دوره قاجار در ابتدای قرن نوزدهم. م را به تصویر می‌کشد. این موارد در تطبیق دو اثر مذهبی او با مضمون شیعی یکسان در جدول شماره ۲ خلاصه می‌شود.

جدول ۲. مطالع تطبیقی ویژگی‌های دو نقاشی با مضمون شیعی اثر محمد اسماعیل. منبع: نگارنده.

موضوع	تناسب تجسمی	ویژگی غالب معنایی	علامه	تأثیرات غرب	کیفیت	تصویر	تصویر
حضرت علی ع	دو اثر دارد	تاکید بر حضرت علی ع پرسبکیو مقامی	دایره دور سر شمشیر ذوالفقار	در سایه پردازای و حجم دهی و تقویش هاله سر خالی نیست و رنگ شده است	اثر آخری از کیفیت بالاخری برخوردار است تأثیرات هنر اروپا و تزئینات روکوکو		
امام حسن ع	دو اثر دارد	اشاره به حضرت علی ع	در اثر مناکر تحت تأثیر هنر غرب در قاب‌بندی در اثر آبرنگ انگشت اشاره بالاست	در قاب‌بندی و تزئینات	کیفیت اثر دوم بالاتر است تأثیرات هنر غرب		
امام حسین ع	دو اثر دارد	-	در اثر مناکر در حال صحبت با فرشته	در قاب‌بندی و تزئینات	کیفیت اثر دوم بالاتر است تأثیرات هنر غرب		

		کیفیت اثر دوم بالاتر است تأثیرات هنر غرب	تعدد فرشتگان تأثیرات هنر مسیحی	در اثر مناخر پروکاز اثر است ولی در اثر اول فضای خالی اثر بیشتر است	تاکید بر سر حضرت علی ع	دو اثر دارد	سه فرشته بالای سر علی ع
		کیفیت اثر دوم بالاتر است تأثیرات هنر غرب	در قاب‌بندی و تزیینات	در اثر اول امام حسن بالاتر است ولی در اثر مناخر قنبر بالاتر است لباس قنبر ساده سفید و جنگجو در اثر دوم پایین است ولی در اثر اول یک جنگجو کشیده شده است	حمایت از	دو اثر دارد	قنبر
		کیفیت اثر دوم بالاتر است تأثیرات هنر غرب	در قاب‌بندی و تزیینات	لباس سلمان تغییر نکرده است ولی بالاتر از دایره امام حسین ع قرار گرفته است		دو اثر دارد	سلمان
		کیفیت اثر دوم بالاتر است تأثیرات هنر غرب	در قاب‌بندی و تزیینات پروکار	تزیینات رنگی اثر و ترکیب‌بندی بهتر است	نقش ماهه تزیینی	دو اثر دارد	نقش ماهه تزیینی

		کیفیت اثر دوم بالاتر است تأثیرات هنر غرب	پخش شدن قاب‌بندی در اطراف اثر	قاب در اثر دوم در کادر فضای تصویر است ولی در اثر آبرنگی در وسط کار است	اشعار در شش قاب متمرکز پایین آن اسم هنرمند	دو اثر دارد	قاب‌بندی اشعار
		کیفیت اثر دوم بالاتر است تأثیرات هنر غرب	در قاب‌بندی و تزیینات پرکار متأثر از هنر مسیحیت	هر دو اثر با کیفیت ولی اثر دوم پر کارتر است	تقش مایه تزیینی	دو اثر دارد	برگ‌های تزیینی
		کیفیت اثر دوم بالاتر است تأثیرات هنر غرب	دارای نقوش در اطراف	امضا در اثر دوم کوچکتر است ولی هر دو در مرکز پایین تصویر	در دو قاب متفاوت مکان یکسان	دو اثر دارد	امضا هنرمند
		اثر متقدم ایرانی‌تر اثر متأخر غربی و مسیحی‌تر	تأثیر پردازی از رنگ‌های تیره و سایه پردازی و بعد نمایی مسیحی	مانند از قالب و ساختار رنگ پردازی هنر غربی و مسیحیت	استفاده از رنگ‌های نمادین و عرفانی	رنگ پردازی به صورت نمادین و عرفانی متأثر از هنر مسیحیت استفاده از رنگ‌های تیره	رنگ پردازی

		
		
اثر متأخر غربی و مسیحی اثر مقدم ایرانی تر	اثر متأخر غربی و مسیحی اثر مقدم ایرانی تر	برداشت غربی از نقوش ایرانی و اسلامی
استفاده از عناصر نمادین بصری غرب فرشتگان لباس غربی چیدمان متقارن	تأثیرپذیری از شیوه و ساختار عناصر بصری مسیحیت ترکیب با شیمه نگاری	تأثیرپذیری از آرایه‌های تزئینی گیاهی در نقوش مسیحیت
استفاده از ساختار و آرایه‌های تزئینی مسیحیت و ترکیب با هنر ایرانی و مضامین شیعی	تأثیرپذیری از هنر اروپایی و ترکیب با هنر شیعی ایرانی	ترکیب هنر سنتی ایرانی و غربی
تلفیق سنت و مدرنیته در تصاویر قاجار	متاثر از هنر مسیحیت قاف‌های مجزا ترکیب با نقوش گیاهی ایرانی	آرایه‌های پیچکی گیاهی و تزئینی
عناصر بصری نمادین متأثر از هنر غربی مانند فرشتگان لباس غربی قاب‌بندی دایره‌ای	ترکیب‌بندی متقارن مانند آثار مسیحی و مذهبی قاب‌بندی‌های مکرر	متاثر از هنر ایرانی تذهیب و تشعیر و نقاشی ایرانی
عناصر بصری	نحوه چیدمان	نقوش

مولانا جلال الدین رومی صاحب کتاب مثنوی عشق خود به حضرت علی ع را در مثنوی و دیوان شمس ابراز داشته است.

رومی نشد از علی کس آگاه زیرا که کس آگاه نشد از سر اله
 یک ممکن و این همه صفات واجب لا حول ولا قوه الی بالله
 اسد الله در وجود آمد یا علی در پس پرده هر چه بود آمد یا علی
 (فهیمی، ۱۳۹۶: ۱۰۸)

دو یا علی آخر در شعر رومی وجود ندارد، در انتها در طغری امضا ذکر شده است، عمل کمترین محمد اسماعیل نقاش باشی ۱۲۷۷، که هنرمند ذکر لقب خود را ذکر و بر آن تاکید داشته است. شعرهای ذکر شده در قاب آینه در جدول شماره ۳ جمع بندی می شود. همچنین در جدول شماره ۴ آنالیز خطی دو تصویر مشخص می کند هر دو قاب آینه بر حول شخصیت پیکره اصلی علی ع استوار است، در اثر متقدم قاب بیضی اصلی بزرگ و در اثر متاخر قاب کوچک و با دایره های مجاور احاطه شده است. فضای کار متاخر از لحاظ نقش دارای پیچیدگی بیشتری است و اثر ابتدایی ساده تر است. در اثر متقدم کتیبه زیر پیکره اصلی قرار دارد و در اثر متاخر در اطراف اثر در قاب بندی پخش شده است، این موارد در جدول شماره ۴ خلاصه می شود.

جدول ۳. اشعار مولوی بلخی، قرن ششم ه. ق، در مدح علی ع، منبع: نگارنده.

تصویر شعر در قاب	اشعار رومی
	رومی نشد از سر علی کس آگاه
	زیرا که کس آگاه نشد از سر اله
	یک ممکن و این همه صفات واجب

	لا حول ولا قوة الا بالله
	اسد الله در وجود آمد
	در پس پرده هر چه بود آمد
	امضا هنرمند عمل کمترین محمد اسماعیل نقاش باشی ۷۷۲۱

جدول شماره ۴. آنالیز خطی قاب آینه اول و آخر اثر محمد اسماعیل، منبع: نگارنده.

قاب آینه متاخر	قاب آینه متقدم
	
فضای پرکار و پیچیده از نقوش	فضای ساده‌تر از کار متاخر
قاب بیضی کوچکتر احاطه شده با دایره‌های قاب‌بندی کوچک	قاب بیضی بزرگ
پیکره اصلی در مرکز	پیکره اصلی در مرکز

فضای خوشنویسی و کتیبه دور تا دور قاب اصلی

فضای خوشنویسی و کتیبه زیر پیکره اصلی

نتیجه گیری

اشیای هنری در دوران قاجار با مضامین شیعی و تصویرسازی روایت‌های دینی، با تزئینات و نقوش مندرج در آن‌ها را می‌توان تأکیدی بر مضامین دینی دانست. محمد اسماعیل اصفهانی هنرمندی ماهر و باهنری ظریف در دوران محمدشاه قاجار اهل اصفهان بود و در هنرهای لاک‌ی، آبرنگ دست داشت. از او آثار فراوانی پرنقش‌ونگار برجای مانده که بین سال‌های ۱۲۶۴ الی ۱۲۸۸ ه. ق خلق شده است. ذهن خلاق، هنری ظریف، ذوق نقاش در تمامی آثار او قابل مشاهده است. در آثار او چهره‌های رسمی اهمیت بالایی داشته و اکثر آثارش سفارشی و درباری است. در آثار او ترکیب‌بندی‌ها قراردادی، دارای بخش بندی هندسی و متأثر از هنر مسیحیت، خیال و واقعیت است که با هنر ایرانی آمیخته شده است. محمد اسماعیل در تصویرهای کوچک و پرنقش‌ونگار و شبیه‌سازی توانا، در رنگ‌آمیزی‌های درخشان و روح‌نواز، در آرایش و پرداخت رزم و بزم، موضوعات مسیحی دقیق و توانا بوده است. این هنرمند نذیب، ترصیع را آشنا بوده و در استفاده از نقوش تزئینی متأثر از این هنرها ماهر بوده است. آنچه آثار او را از دیگر هنرمندان دوره او متمایز می‌کند و آثار او را در جایگاه ویژه‌ای قرار می‌دهد شناخت از هنر اروپایی و هنر مسیحی و ترکیب آن با آرایه‌های هنر ایرانی می‌باشد. اثر مورد بحث در این پژوهش از آثار ابتدایی محمد اسماعیل بوده که تأثیرات هنر غرب در آن هنوز استحاله نیافته است و در مقایسه با اثر متأخر او کحه به ترکیب همین چینش عناصر شیعی با مضامین مسیحی می‌پردازد می‌توان تغییر سبک کاری او به سمت تأثیرپذیری از هنر مسیحیت و غرب و تلفیق آن با نقش مایه‌های ایرانی به خوبی مشاهده کرد. در مطالعه و مقایسه این دو اثر مشخص می‌شود در اثر متأخر با حدود زمانی ده سال فاصله هنرمند در سیر تحول آثار خود به سمت هنر مسیحیت و الهام‌پذیری از سبک غربی و هنر مذهبی را در رنگ‌پردازی با رنگ‌های تیره و سه بعد نمایی، استفاده از عناصر نمادین همچون فرشتگان و ترکیب‌بندی در قاب‌های مدور مجزا سرلوحه تغییرات کار خود قرار داده است. او همچنین اسماعیل با تبحر فرشتگان را با لباسی همچون حضرت مریم ع در کنار قاب‌های دایره مانند حسنین ع نشان داده است که با تأکید

بر شخصیت‌های حسنین و هماهنگی ترکیب‌بندی و استفاده از نظم هندسی در به کارگیری ترکیب‌بندی نوین و بدیع هنرمند متأثر از هنر غربی است. فرشتگان نیز به لحاظ ساختاری با بلبس و تزیینات اروپایی مصور شده‌اند. در پاسخ به پرسش‌های پژوهش ذکر این نکته ضروری است که آثار محمد اسماعیل متشکل از آثار مذهبی است که در اکثر آنان عنصر تصویر و اشعار و نوشتار مرتبط ترکیب شده‌اند. نوشتار اغلب مرتبط با تصویر بوده و نقش مایه‌هایی نوشتار و امضای هنرمند را احاطه کرده است. در نمونه مورد پژوهش در تطبیق با آثار آخر تأثیرات هنر ایرانی، ارتباط متن و تصویر، تأکید بر شیعی نگاری از ویژگی‌های اثر هنرمند است.

پی نوشت

۱- Papie Mache: واژه‌ای فرانسوی به معنای کاغذ فشرده، پوشش داده شده با لاک ویژه را گویند. (اسکندری، ۱۳۸۱: ۱۴۸).

۲- در تصاویر شمایی قنبر و سلمان در اطراف حضرت علی ع و حسنین ع تصویر شده‌اند. (پنجه باشی، ۱۳۹۹: ۶۰) که به نظر می‌رسد با آنچه در مقاله عزیزی و بهارلو ۱۴۰۱، ذکر شده است: «در قاب آینه متأخر تصویر درویش کابلی می‌باشد که قصد زیارت بارگاه حضرت علی ع را داشته است مغایرت دارد و از آنجا که این زمان با تصویر زمان کودکی حسنین ع هم‌زمان است ربطی به واقعه عاشورا ندارد و این مطلب صحیح نمی‌باشد. (عزیزی، بهارلو، ۱۴۰۱: ۱۰۲) در مقاله پنجه باشی (۱۳۹۹): «درویش کابلی کسی است که از کشمیر و هند عازم نجف است و در روز عاشورا با سید الشهداء دیدار می‌کند». (پنجه باشی، ۱۳۹۹: ۱۰) از لحاظ زمانی تصویر فوق ربطی به واقعه کربلا ندارد و نمایش سن حسنین ع نیز در میان کودکی تصویر شده است.

۳- بانوجه به قاب‌بندی تصویر اثر متأخر محمد اسماعیل می‌توان حدس زد که هنرمند نقاش عاشورا که به اشتباه شمس در موزه آستان قدس نامگذاری شده است با نقاشی در ابعاد کوچک آشنایی داشته است و از قاب‌بندی دایره مانند تصاویر مذهبی اروپایی تأثیر گرفته است. (پنجه باشی، ۱۳۹۹: ۲)

کتاب نامه

۱. افشار قوچانی، دارا. تصویرگری در هنر لاک‌ی روغنی. تهران: ناشر. ۱۳۸۴.
۲. اسکندری، مینا. «نقاشی روغنی، لاک‌ی پاییه ماشه». کتاب ماه هنر. ۱۳۸۱. ش ۵۳-۵۴. ص ۱۴۸-۱۵۰.
۳. ادیب برومند، عبدالعلی. هنر قلمدان. تهران: وحید. ۱۳۶۶.
۴. اختیار، مریم. «پرده گشای نقاشی زرلاکی: محمد اسماعیل اصفهانی». دوازده رخ. ۱۳۷۷. تهران: مولی.
۵. پنجه باشی، الهه. «مطالعه تحلیلی ویژگی‌های بصری و عناصر ساختاری نقش مایه دایره در نقاشی معروف به شمس اواخر دوره قاجار محفوظ در موزه آستان قدس رضوی». مجله نگره. ۱۳۹۹. ش ۵۶. ص ۲۳-۵.
۶. پنجه باشی، الهه. «خوانش شمایی نقاشی حضرت علی ع و حسنین ع در دوره قاجار محفوظ در آستان قدس». سخن تاریخ. ۱۳۹۹. ش ۳۲. ص ۴۷-۷۱.
۷. خلیلی، ناصر. کارهای لاک‌ی. تهران: کارنگ. ۱۳۸۶.
۸. دارویی، پریسا، مرآتی، محسن. «بررسی تصویرسازی به شیوه لاک‌ی در اصفهان عصر قاجار». نگره. ۱۳۹۰. ش ۲۰. ص ۳۳-۴۳.
۹. رفیع، عبدالرحیم. تاریخ هنرهای ملی و هنرمندان ایران. تهران: آرین. ۱۳۶۹.
۱۰. رایینسون، ر. و. «نقاشی لاک‌ی در عهد قاجار». گلستان هنر. ۱۳۸۶. ش ۹. ص ۱۱۰-۱۰۱.
۱۱. رایینسون، ر. و. «نقاشی ایرانی در دوره قاجار». اوج‌های درخشان هنر ایران. ۱۳۷۹. تهران: آگاه.
۱۲. سپهرم، امیر مسعود. «آقا نجف اصفهانی قلمدان‌ساز». هنر و مردم. ۱۳۴۴. ش ۳۱. ص ۲۵.
۱۳. فلور، ویلم، چلکووسکی، پیتر، اختیار، مریم. «نقاشی و نقاشان دوره قاجاریه». تهران: ایل شاهسون بغدادی. ۱۳۸۱.

۱۴. فهیمی، رضا. اشعار مولانا جلال الدین بلخی. تهران: نوید ظهور. ۱۳۹۶.
۱۵. کریم زاده تبریزی، محمدعلی. احوال و آثار نقاشان قدیم ایران و برخی از مشاهیر نگارگر هندو عثمانی ج ۱. لندن: مستوفی. ۱۳۶۳.
۱۶. محمودی، سکینه خاتون، احمد پناه، سید ابو تراب. خزایی، محمد. «صورت‌بندی پیوست‌های فرهنگی نقاشی قاب آینه‌های نشان‌دار دوره قاجار». نگره. ۱۳۹۷. ش ۴۸. ص ۱۲۷-۱۴۱.
۱۷. لعل شاطری، مصطفی. «نفوذ غرب در نقاشی ایران از ابتدای حکومت قاجار تا پایان عصر ناصری». مجله پژوهش‌های تاریخی ایران و اسلام. ۱۳۹۵. ش ۱۹. ص ۱۸۵-۲۱۰.
۱۸. لعل شاطری، مصطفی، جعفری دهکردی، ناهید. «تاثیر فعالیت میسیونرهای مسیحی بر مصورسازی قلمدان‌های عصر ناصری». نگارینه هنر اسلامی. ۱۳۹۵. ش ۱۱. ص ۴۶-۹۰.
۱۹. هولتسر، ارنست. ایران در یک‌صد و سیزده سال پیش. تهران: وزارت فرهنگ و هنر. ۱۳۵۵.
1. Diba, Layla, S-Ekhtiar, Maryam. Royal Persian Paintings : The Qajar Epoch 1785-1925. Brooklyn Museum of Art, New York. 1998.
 2. Natif, M. & Grabar, O. "The Story of Portraits of the Prophet Muhammad". Studia Islamica. 2003. Vol. 96. pp: 19-37.
 3. Modres, Mahshid. "Art Patronage of the Nineteenth Century Iran". <http://www.dl.edi-info.ir/Art%20Patronage%20of%20the%20Nineteenth%20Century%20Iran.pdf>. 2012.
 4. Robinson, B. W. "A Lacquer Mirror-Case of 1854". Iran, Journal of the British Institute of Persian Studies. 1967. Vol. 5. Persian Lacquer in the Bern Historical Museum. Published by: Taylor & Francis, Ltd. pp 1-6.